

planten deden, met *wit zand* bestreden. Men bestrooit de bedden, waarop de planten staan, die veel van de aardvlooien hebben te lijden, ongeveer een vinger dik met wit zand; dan verdwijnen de zoo schadelijke kevertjes. Men schrijft dit toe deels aan de omstandigheid, dat de witte kleur van het zand maakt, dat de insektenetende vogels de aardvlooien beter kunnen zien, deels ook aan de omstandigheid dat de geringe weerstand, dien het droge zand biedt, de aardvlooien in hare springbewegingen bemoeilijkt.

J. R. B.

IX. — *Invloed van de phosphorzuurbemesting op de engerlingenplaag.*

In het Zwitsersche landbouwkundig tijdschrift wordt van wege de landbouwschool te Plantahof de volgende mededeeling gedaan. Op de verschillende perceelen van een sedert 3 jaren met kunstmest bemest proefveld bevond men, dat overal waar niet met phosphorzuur was gemest, meer engerlingen in den grond voorkwamen, dan waar de bodem wel deze meststof had ontvangen. Gemiddeld werden per M² gevonden :

op onbemesten grond, 87 engerlingen ;

op een' bodem, die met stikstof en kali gemest was, 80 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur, stikstof en kali gemest was, 35 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur en stikstof was gemest, 34 engerlingen ;

op een' bodem, die met phosphorzuur en kali gemest was, 33 engerlingen.

Waar niet met phosphorzuur was gemest, kwamen dus 2 $\frac{1}{2}$ maal zooveel engerlingen voor, dan waar wel phosphorzuur was aangewend.

De schrijver meent de reden van het bovengenoemde verschijnsel te moeten zoeken in het feit, dat waar niet met phosphorzuur (superphosphaat) gemest was, de plantengroei minder welig was, en de bodem minder dicht begroeid. Op zoodanigen bodem kan het wijfje gaten maken, om er hare eieren in te leggen ; deze gaten zijn 5-7 cM. diep.

J. R. B.

X. — *Eene epidemische ziekte bij de elzen.*

In het « Bulletin de la Société belge de Microscopie », XXV, p. 95, spreekt Paul Nijpels over eene ziekte in de elzen, die zich plotseling bij Tervueren vertoonde, en binnen een jaar een groot aantal boomen doodde. Als oorzaak dezer ziekte ontdekte Nijpels de zwam *Valsa oxystoma*. Eerst wordt eene plek op de schors geelachtig; en van zoo'n plek uit strekt zich de ziekte of de sterfte zeer snel over grootere gedeelten van stam of takken uit. Het eerst vertoont zich de kwaal aan de dunne twijgen, van waar zij zich in de dikkere takken en ten slotte in den stam verbreidt.

De ziekte vertoont groote overeenkomst met de op bl. 166 van dezen jaargang van het « Tijdschrift over Plantenziekten » beschreven ziekte der kerseboomen aan den Rijn, welke eveneens aan eene *Valsa* wordt toegeschreven.

J. R. B.
